

Karitas

TEDEN KARITAS, 25. 11. - 1. 12.

POTI DO SRCA

GRADIVO ZA NEDELJO OB SVETOVNEM DNEVU UBOGIH
IN
GRADIVO OB TEDNU KARITAS ZA POŽIVITEV
DOBRODELNOSTI TER SPODBUDA K SOLIDARNOSTI

Izdala: Slovenska karitas

Odgovarja: Peter Tomažič, generalni tajnik Slovenske karitas

Urejanje in oblikovanje: Nika Kržišnik

Avtorji: Peter Tomažič, Malteški red, Jana Rovtar, Zala Vrabec, Marko Čížman, Rok Metličar,
Meta Potočnik, Helena Potočnik Okorn

Prevod: Mateja Mehle

Lektorirala: Marta Novak

Fotografija na naslovnici: Tatjana Splitchal

Tisk: Založba Salve

Naklada: 1300

Slovenska karitas, Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana

01 300 59 60, info@karitas.si, www.karitas.si

Ljubljana, november 2024

Vsa gradiva so na voljo na spletni strani

www.karitas.si/teden-karitas-2024/.

POTI DO SRCA

Slovenska Cerkev obeležuje Teden Karitas že več kot tri desetletja. Ne gre za naključje ali da se je nekaj samo lepo prijelo. Da je ta teden nekaj samoumevnega v življenju večine župnij, izhaja iz temeljev, iz katerih živi vero vsak kristjan, pa tudi celotna Cerkev, na vseh nivojih delovanja. Vero človeka ali cerkvene ustanove držijo trije temeljni kamni: evangelij, evharistija in ljubezen do bližnjega. Če ena izmed teh treh vrednot izostane, se vsa stavba prej ali slej zamaje ali celo poruši. Kot pravi Jezus, pa je najpomembnejša Ljubezen, ki vse premore. Ljubezen do bližnjega je najprej osebna in se kaže v dobrih delih, telesnih in duhovnih delih usmiljena do naših bližnjih. Ljubezen do bližnjega pa je nujno tudi organizirana, tako kot je Karitas, da lahko kot Cerkev odgovarja na zahtevnejše ali javnosti nevidne stiske in stiske tistih, ki ne pridejo ali ne želijo priti v posamične zgodbe medijev.

Letošnji teden nosi prav poseben naslov »Poti do srca«, ki kaže na jedro našega življenja in najglobljega smisla. To je hrepenenje, da bi se lahko naše bistvo, naše srce dotaknilo drugega srca. Še bolj preprosto povedano: da bi lahko dajali ljubezen in bili ljubezni deležni. Kaj nam pomenijo vsi užitki in zmage tega sveta, če smo na tem svetu sami, če slišimo samo svoj odmev, brez besede Boga in sočloveka, brez osebe, s katero smo notranje povezani in ki nas vsaj malo sprejema v vseh naših pojavnostih.

Ljudje, ki potrebujejo pomoč (zaradi trenutne, humanitarne stiske ali globlje in dolgotrajne), vedno v svoji globini iskreno želijo tudi pot do srca, in to celo do našega srca. To pot velikokrat zapiramo s predsodki, oznakami, razsojanjem krivde, strahovi in izgovori. Pred nami pa je človek ali celo otrok: nag, lačen, brez strehe, na smrt utrujen, razočaran, žalosten, poškodovan, okajen, telesno ali duševno bolan, brez opore sorodnikov, brez dobrih navad, brez popotnice staršev ... Prav zaradi teh ubogih je prišel Jezus in prav iz teh zavrženih kamnov dela vogelne kamne. Preko vsakega izmed nas se njegova ljubezen najlažje dotakne ubogih v naši družini in ožji skupnosti, po celi Sloveniji in milijonov, ki prosijo za ljubezen širom sveta.

Ni naključje, da je mnogo prostovoljcev Karitas pristopilo h karitativnemu delu v času lastne osebne stiske. Sprejetost in delo za ljudi v stiski sta jih osvobodila notranjega trpljenja, jim dala novega smisla v življenju ter razumevanja ljudi okoli sebe v njihovi ranljivosti. Nekateri so postali odlični in srčni voditelji župnijskih Karitas, ker iz lastne izkušnje vedo, da je sicer pomembno, da človeku pomagamo v materialni stiski, vendar pa je končno bistvo pomoči: biti sprejet v Božjem in človeškem srcu. Za vse, kar potrebujemo, lahko najdemo neverjetno veliko moči tudi sami, če le čutimo sprejetost in ljubezen.

V tem tednu iskrena zahvala vsem prostovoljcem Karitas, vsem voditeljem, zavzetim župnikom in tudi vsem zaposlenim, ki v Karitas poleg svojega dela prinašajo tudi svoje srce.

Peter Tomažič, generalni tajnik Slovenske karitas

Nedelja ob svetovnem dnevu ubogih

17. 11. 2024

SVETOVNI DAN UBOGIH

Poslanica papeža Frančiška ob svetovnem dnevu ubogih

17. 11. 2024

Molitev ubogih se dviga h Gospodu (prim. Sir 21, 5)

Dragi bratje in sestre,

1. Molitev ubogih se dviga h Gospodu (prim. *Sir 21, 5*). V letu, posvečenem molitvi in pričakovanju jubilejnega leta 2025, je ta izraz svetopisemske modrosti nadvse primeren za pripravo na osmi svetovni dan ubogih, ki ga bomo obhajali 17. novembra. Krščansko upanje nas namreč navdaja z gotovostjo, da Božja ušesa slišijo našo molitev; ne le katerokoli molitev, temveč še posebej molitev ubogih. Premišljujmo te besede in jih »preberimo« v obrazih ter zgodbah ubogih, ki jih srečujemo na svojih poteh. Naj bo molitev pot, po kateri prihajamo z njimi v občestvo in jih spremljamo v njihovem trpljenju.

2. Sirahova knjiga, o kateri govorimo, ni dovolj poznana in si zasluži, da jo odkrijemo, saj vsebuje dragocene nauke, predvsem o odnosu med človekom in Bogom ter človekom in Zemljo. Njen avtor, Ben Sirah, je bil učitelj in pisec v Jeruzalemu in je verjetno pisal v 2. stoletju pred Kristusom. Bil je moder mož, globoko zakoreninjen v judovskem izročilu, in je učil o različnih vidikih človeškega življenja: delu, družini, družbenem življenju in vzgoji mladih. Posebno pozornost je posvečal temam, povezanim z vero v Boga in spoštovanjem zakona. Ukvarjal se je z zahtevnimi vprašanji svobode, zla in Božje pravičnosti, ki so za nas še danes zelo aktualna. Ben Sirah, ki ga je navdihoval Sveti Duh, je skušal vsakomur pokazati pot, po kateri naj hodi, da bi živel modro in dostojanstveno življenje v očeh Boga ter svojih bratov in sester.

3. Ena od tem, ki ji ta sveti pisec posveča dobršno mero pozornosti, je molitev. To počne z veliko vnemo, saj izhaja iz svoje osebne izkušnje. Pisanje o molitvi ne more obroditi sadov, če ne izhaja iz nekoga, ki vsak dan stoji v Božji navzočnosti in posluša njegovo besedo. Ben Sirah pove, da išče modrost že od svoje mladosti: »Ko sem bil še mlad, preden sem začel bloditi, sem v svoji molitvi javno iskal modrost« (Sir 51, 13).

4. V tem iskanju je odkril eno od temeljnih resnic razodetja, namreč da imajo ubogi prednostno mesto v Božjem srcu, celo do te mere, da je Bog v luči njihovega trpljenja nestrpen, dokler jim ne zagotovi pravice, »dokler ne bo iztrebil drhali predrznežev in zlomil žezla krivičnežem, dokler ne bo povrnil človeku po njegovih delih in ljudem poplačal dela po njihovih namenih« (Sir 35, 21-22). Bog pozna trpljenje svojih otrok, saj je pozoren in skrben Oče. Kot Oče poskrbi za najbolj pomoči potrebne: revne, odrinjene na rob družbe, trpeče in pozabljene. Nihče ni izključen iz njegovega srca, saj smo pred njim vsi ubogi in potrebni pomoči. Vsi smo berači, saj brez Boga ne bi bili nič. Ne bi imeli niti življenja, če nam ga Bog ne bi podaril. Pa vendar tako pogosto živimo, kot da smo gospodarji življenja ali kot da bi ga morali nadvladati! Miselnost sveta narekuje, da moramo pridobiti nek status, da si moramo za vsako ceno ustvariti ime, pri čemer za kopičenje bogastva kršimo družbena pravila. Kako žalostna iluzija je to! Sreče ni mogoče doseči s teptanjem pravic in dostojanstva drugih.

Nasilje, ki ga povzročajo vojne, jasno kaže na aroganco tistih, ki se imajo za mogočne pred ljudmi, vendar so revni v Božjih očeh. Koliko ljudi zapade v revščino zaradi zgrešenih politik, ki vključujejo orožje! Koliko je nedolžnih žrtev! Tej resničnosti ne smemo obrniti hrbta. Gospodovi učenci vedo, da »vsak od teh najmanjših« nosi podobo Božjega sina in da mora biti vsak od njih deležen naše podpore in krščanske ljubezni. »Vsak kristjan in vsaka skupnost sta poklicana, da sta Božje orodje za osvoboditev in podporo ubogih, tako da se bodo mogli popolnoma vključiti v družbo. To predpostavlja, da smo učljivi in pozorni, da bi slišali krik reveža in mu pomagali.« (Evangelii Gaudium, 187)

5. V tem letu, posvečenem molitvi, moramo molitev ubogih vzeti za svojo in moliti z njimi. To je izziv, ki ga moramo sprejeti, in pastoralna dejavnost, ki jo moramo krepiti. Zavedati se moramo, da »je najhujše izključevanje, zaradi katerega ubogi trpijo, pomanjkanje duhovne naklonjenosti. Velikanska večina ubogih je posebej odprta za vero. Potrebujejo Boga. Ne smemo opustiti tega, da bi jim podarili njegovo prijateljstvo, njegov blagoslov, njegovo besedo, obhajanje zakramentov in jim pokazali pot rasti in zorenja v veri. Prednostna odločitev za uboge se mora poglobljevito kazati v izredni in zlasti verski pozornosti.« (Ibid, 200)

Za vse to potrebujemo ponižno srce, ki ima pogum, da postane kot berač. Srce, ki je pripravljeno priznati, da je ubogo in da potrebuje pomoč. Med uboštvom, ponižnostjo in zaupanjem obstaja povezava. Resnično uboga oseba je ponižna, kot je dejal sveti škof Avguštin: »Ubogi se nimajo s čim ponašati, bogati pa se morajo s svojim ponosom boriti. Zato pozorno poslušajte: bodite resnično ubogi, bodite krepostni, bodite ponižni« (Sermones 14, 4). Ponižni se nimajo s čim pohvaliti in ne morejo ničesar zahtevati; vedo, da se ne morejo zanašati nase, vendar trdno verjamejo v usmiljeno Božjo ljubezen in stojijo pred Bogom kot izgubljeni sin, ki se skesan vrne domov, v očetov objem (prim. Lk 15,11-24). Ubogi, ki nimajo ničesar, na kar bi se zanašali, od Boga prejmejo moč in mu v celoti zaupajo. Iz ponižnosti namreč raste zaupanje, da nas Bog ne bo nikoli zapustil in nas pustil brez odgovora.

6. Ubogim, ki bivajo v naših mestih in so del naših skupnosti, pravim: ne izgubite tega zaupanja! Bog je pozoren na vsakega od vas in vam je blizu. Ne pozablja vas in vas tudi nikoli ne bi mogel pozabiti. Vsi smo že imeli izkušnjo molitve, za katero se je zdelo, da je ostala brez odgovora. Včasih prosimo, da bi bili osvobojeni bede, zaradi katere trpimo, in se počutimo ponižane, pa se zdi, da Bog ne sliši našega klica. Vendar Božji molk ne pomeni, da je Bog gluha za naše trpljenje. V resnici nam pošilja sporočilo, ki ga moramo sprejeti z zaupanjem in se prepustiti njemu in njegovi volji. Sirah to potrjuje: Gospodova sodba bo v prid ubogim (prim. Sir 21,5).

Iz revščine lahko torej vzklije pesem najbolj pristnega upanja. Spomnimo se, da »kadar se notranje življenje zapre v lastne koristi, ni več prostora za druge, ni posluha za uboge, ne poslušamo več Božjega glasu, ne uživamo več blagega veselja njegove ljubezni, ne utripa navdušenje za dobro« (Evangelii Gaudium, 2).

7. Svetovni dan ubogih je postal stalnica za vse cerkvene skupnosti. To je pastoralna priložnost, ki je ne smemo podcenjevati, saj vsakega vernika izzove, da prisluhne molitvi ubogih ter se zave njihove prisotnosti in potreb. To je dobra priložnost za konkretno pomoč ubogim in za priznanje ter podporo številnim prostovoljcem, ki se zavzeto posvečajo najbolj pomoči potrebnim. Gospodu se moramo zahvaliti za ljudi, ki se dajejo na razpolago, da bi prisluhnili najrevnejšim med nami in jih podprli. To so duhovniki, posvečene osebe, laiki in ženske, ki s svojim pričevanjem dajejo glas Božjemu odgovoru na molitev tistih, ki se obračajo k njemu. Ta glas se sliši vsakič, ko sprejmemo in objamemo človeka v stiski. V družbi, ki povečuje bogastvo, dostojanstvo ljudi pa pogosto žrtvuje na oltarju materialnih dobrin, nas ubogi lahko veliko naučijo, saj plavajo proti toku in pričujejo, da je v življenju bistveno nekaj povsem drugega.

Molitev postane pristna z iskrenim opravljanjem dobrih del, ki se kažejo v srečanju in bližini. Če molitev ne vodi v dejanja, je molitev zaman, »tako je tudi z vero, če nima del; sama zase je mrtva« (Jak 2, 17). Dobrodelnost brez molitve pa je v nevarnosti, da postane filantropija, ki se kmalu izčrpa. »Brez zveste vsakodnevne molitve so naša dejanja prazna, izgubijo svojo globoko dušo in postanejo zgolj aktivizem« (BENEDIKT XVI, Catechesis, 25. april 2012). Tej skušnjavi se moramo izogniti in ostati čuječi, z močjo in vztrajnostjo, ki prihajata od Svetega Duha, ki daje življenje.

8.To je čudovita priložnost, da se spomnimo besed, ki nam jih je pustila Mati Terezija iz Kalkute, ženska, ki je svoje življenje posvetila ubogim. Sveta Mati Terezija je nenehno ponavljala, da je iz molitve črpala moč in vero za svoje poslanstvo služenja najbolj ubogim med nami. V govoru 26. oktobra 1985 na generalni skupščini Združenih narodov je vsem pokazala rožni venec, ki ga je vedno držala v roki, in dejala: »Jaz sem le uboga sestra, ki moli. Ko molim, Jezus v moje srce položi svojo ljubezen, jaz pa jo grem razdajat vsem ubogim, ki jih srečujem na poti. Molite tudi vi! Molite in opazili boste uboge, ki so okoli vas. Morda v istem nadstropju vašega bloka. Morda celo v vašem domu nekdo čaka na vašo ljubezen. Molite in odprle se vam bodo oči in vaše srce se bo napolnilo z ljubeznijo.«

Tu, v Rimu, seveda ne moremo pozabiti na svetega Benedikta Jožefa Labreja (1748–1783), katerega telo počiva v župnijski cerkvi Santa Maria ai Monti, kjer ga še danes častimo. Romal je od Francije do Rima in bil zavrtnjen v številnih samostanih. Zadnja leta svojega življenja je preživel v revščini, med ubogimi. Ure je preživel v molitvi pred Najsvetejšim zakramentom, z rožnim vencem, recitiral brevir, bral Novo zavezo in Hojo za Kristusom. Ker ni imel prenočišča, je običajno spal v kotu ruševin Koloseja kot »Božji potepuh«. Njegovo življenje je bilo nenehna molitev, ki se je dvigala k Bogu.

9.Zdaj, ko se približuje Sveto leto, pozivam vse, da postanete romarji upanja in si zastavite oprijemljive cilje za boljšo prihodnost. Ne pozabite delati »majhnih znamenj ljubezni« (Gaudete et Exsultate, 145): ustavite se, približajte se, namenite nekaj pozornosti, nasmeh, dotik, besedo tolažbe. Takih gest ne delamo samodejno; zahtevajo vsakodnevno predanost in so pogosto skrite in tihe, vendar jih krepi molitev. V tem času, ko se zdi, da je pesem upanja preglášena z žvenketom orožja, s kriki mnogih ranjenih nedolžnih in z molkom brezštevilnih žrtev vojn, se obračamo na Boga s prošnjo za mir. Kot berači iztegujemo roke, da bi prejeli mir kot dragocen dar, in se zavezujemo, da ga bomo ponovno vtkali v vsakdanje življenje.

10.V vsakem okolju smo poklicani, da postanemo prijatelji ubogih in tako sledimo Jezusovim stopinjam, saj je šel on vedno najprej izkazat dobroto našim najmanjšim bratom. Ne pozabimo na sporočilo Božje Matere, presvete Device Marije, ko se je prikazala v Banneuxu: »Jaz sem Devica ubogih.« Naj nas podpira na tej poti. S svojo molitvijo se obračamo k Mariji, ki uživa Božjo naklonjenost zaradi svojega ponižnega uboštva in ki je preko svoje poslušnosti dosegla čudovite stvari. Zaupamo, da se bodo te molitve dvignile v nebo in bodo slišane.

Dano v Rimu, pri Svetem Janezu Lateranskem, 13. junija 2024, ob spominu na svetega Antona Padovanskega, zavetnika ubogih.

Prevod Mateja Mehle

Nedelja ob svetovnem dnevu ubogih, 17. 11. 2024

Uvod v mašo:

Sveti oče v letošnji poslanici ob svetovnem dnevu ubogih pravi, naj molitev ubogih sprejmemo kot svojo molitev in molimo skupaj z njimi. Kako ne bi, ko nihče od nas ni imun na stiske, ki tarejo uboge! Temina revščine pa ni edina stiska. Vsakega od nas lahko doletijo bolezen, zapuščenost, izguba domovine ali doma, lakota, pomanjkanje ljubezni, krivica, ravnodušnost ali nevera; vsakdo je pravzaprav ubog. Še več, papež Frančišek pravi, da si ob trpljenju ubogih Bog želi, prinesiti jim pravico. V tem bo po svoji očetovski ljubezni slišal molitev ubogih, ki se iz mračnih globočin dviga kvišku. Pri tem potrebujemo ponižno srce, ki je sposobno prepoznati bližino uboštva v sebi in ob sebi, okoli nas. Ko ubogega prepoznamo, lahko k njemu pristopimo kot k bližnjemu in ga v ljubezni sprejmemo. Molitev nadaljujemo v konkretno dejanje skrbi za bližnjega in z ubogim skupaj kot Božji otroci prosimo Boga milosti.

Priznajmo svoje napake in jih obžalujmo.

Prošnje:

Dragi bratje in sestre, Gospod Jezus Kristus je z zgledom in zapovedjo učil, da naj svojega bližnjega ljubimo kot samega sebe. Prosimo ga, naj nam odpre oči za bližnjega v stiski in nam okrepi ponižnost v srcu, da k ubogemu pristopimo in ga z dejanji podpiramo.

1. Gospod usmiljenja, pomagaj nam v najšibkejših spoznati Božje otroke in jih sprejeti kot svoje bližnje, ki jim po tvoji ljubezni služimo v lajšanju stisk enako zvesto, kot služimo tebi.

2. Gospod Jezus Kristus, prosimo te za vse, ki jih oklepajo spona uboštva, ki jih tlači bolezen, ki trpijo zaradi preganjanja ali samote. Prosimo te, da jim vlivaš moči in naj k njim pridejo ljudje, ki jim bodo pomagali lajšati trpljenje.

3. Gospod Jezus Kristus, prosimo te, da voditeljem, predstojnikom in vsem, ki upravljajo skupnosti, pomagaš, da ne pozabijo na uboge in trpeče ter da v srcih ohranijo ljubezen in sočutje, da ima lahko mir možnost, ostati med ljudmi na vsej zemlji.

4. Gospod Jezus Kristus, podpiraj nas s svojo milostjo, da bomo vztrajali v tvoji zapovedi in v ljubeči naklonjenosti hranili lačne, odžejali žejne, oblačili nage, obiskovali bolne, ne pozabili na zaprte, sprejemali tavajoče in pokopavali mrtve.

5. Dobri Bog, prosimo te za rajne, ki so zemeljske preizkušnje in stiske zapustili ter se vrnili k tebi. Dovolj jim priti k tebi v nebeški Jeruzalem, kjer naj se po tvoji dobroti snidemo.

Gospod Jezus Kristus, naš Odrešenik, po veri vate živimo v upanju, da nas sprejmeš v svoje naročje, ko se dopolni tudi naš čas. Vodi nas, da ne odtavamo od tvoje luči, ampak sledimo tvojemu zgledu ljubezni. To prosimo tebe, ki z Bogom Očetom v občestvu Svetega Duha živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Uvod v Očenaš:

Dragi bratje in sestre! Molitev k nebeškemu Očetu nam pomaga dojemati skupnost vseh njegovih otrok v njegovi dobroti. Spomnimo pa se, da za marsikoga vsakdanji kruh ni blizu in da nas vse obremenjujejo dejanja lastnih slabosti, za katere prosimo odpuščanja. Zato se povežimo v molitvi, kakor nas je učil Jezus.

Uvod v pozdrav miru:

Po Kristusu, ki je k nam prišel v uboštvo, smo ljudje dediči bogastva odrešenja in hrane večnega življenja. Vendar le, če dejavno tkemo mir, v katerega se odene Božje ljudstvo.

Z željo, da bi vsi skupaj hodili po poti miru, ponudimo drug drugemu spravo in prijateljstvo.

Gradivo pripravil Malteški red

Poti do srca

Teden Karitas, 25. 11. - 1. 12. 2024

Ponedeljek, 25. 11. 2024

*Aleluja. Ozrite se kvišku in dvignite glave: vaše odrešenje se približuje.
Aleluja.*

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 21,1-4)

»Tisti čas se je Jezus v templju ozrl in videl bogatine, ki so metali svoje darove v tempeljsko zakladnico. Videl je pa tudi neko siromašno vdovo, ko je devala vanjo dva novčiča, in rekel: 'Resnično, povem vam: ta uboga vdova je vrgla več ko vsi; kajti vsi ti so Bogu v dar vrgli od svojega obilja, ona pa je od svojega uboštva vrgla vse, kar je imela za živež.'«

Kaj nam danes Bog govori po tej vdovi, ki se nam hitro zasmili? – Prepričani smo, da je dala preveč. Da Bog pa le ni tako krut. Tudi danes: zakaj ravno tista ženica z najnižjo pokojnino tako velikodušno da – malo, a vse: vnukom, za ofer, za družino, ki jim je pogorela hiša?

Naslov letošnjega tedna Karitas je Poti do srca. Kdo je tisti, ki jih utira? Kdo je ta, ki prvi zavzeto, vztrajno, nežno in odločno išče človeško srce? Kdo je tisti, ki da čisto vse? Bog prvi.

Jezus nam to vdovo predstavi kot resnično učenko. Osvojila je temeljno lekcijo: to, da jo Bog ljubi – od njega prejema ljubezen in z njegovo ljubeznijo mu odgovarja. Zaupa. Se predaja v njegove roke. Stori to, kar se zdi nemogoče in tudi nespametno. Da vse. Da svoje življenje. – Jezus jo vidi. Postavi jo mnogo višje od pismoukov. Ubogo, a tako veliko. Njej velja Jezusova obljuba: *»Blagor ubogim v duhu, zakaj njihovo je nebeško kraljestvo.«* Bog je našel njeno srce. Naj danes najde tudi našega.

PROŠNJE:

Oče, ti nas prvi iščeš in nas učiš, kako ravna resnična ljubezen. Z zaupanjem se obračamo nate:

1. Izročamo ti našo Cerkev. Naj v malih prepozna svoje bogastvo in moč.
2. Prosimo te za naše politike. Naj poskrbijo za pravično zakonodajo, ki bo vsakemu omogočila dostojno življenje.
3. Prosimo te za bolne, naj čutijo tvojo prisotnost in zdravilno moč tudi po ljudeh, ki zanje skrbijo.
4. Oče, prosimo te za nas, kristjane. Naj živimo karitas – naredi naše srce občutljivo in sočutno, da se bomo znali odzvati na stisko ljudi okrog sebe.
5. Izročamo ti vse duše v vicah. Naj v polnostiokusijo tvoje usmiljenje.

Torek, 26. 11. 2024

Aleluja. Čujte in molite v vsakem času, da boste vredni stopiti pred Sina človekovega. Aleluja.

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 21,5-11)

»Ko so nekateri govorili o templju, da je okrašen z lepimi kamni in z darovi, je rekel Jezus: 'To, kar vidite – prišli bodo dnevi, v katerih ne bo ostal kamen na kamnu, ki bi ne bil razrušen.'

Vprašali pa so ga: 'Učenik, kdaj bo torej to in kakšno bo znamenje, ko se bo to zgodilo?' On pa je rekel: 'Glejte, da se ne daste premotiti! Mnogo jih bo namreč prišlo z mojim imenom in bodo govorili: ›Jaz sem.‹ in ›Čas se je približal.‹ Ne hodite torej za njimi. Ko boste pa slišali o vojskah in uporih, se ne ustrašite; to se mora prej zgoditi, a ne bo še takoj konec.'

Tedaj jim je govoril: 'Vstal bo narod zoper narod in kraljestvo zoper kraljestvo; veliki potresi bodo in kužne bolezni in lakota po mnogih krajih; grozote bodo in velika znamenja na nebu.'«

Samo šest let je minilo od trenutka, ko so Izraelci dokončali gradnjo templja, do takrat, ko je bil uničen. Koliko hiš in družin je v uničujočih poplavah čakala podobna usoda?

»To je konec sveta,« je marsikdo pomislil v obupu in grozi. Toda je to res napoved konca? – »Ne še,« odgovarja Jezus. Tudi njegovo telo je bilo raztrgano in uničeno od sile zla. A to je bil le začetek. Tema se ni končala s smrtjo. Utišala jo je svetloba novih srečanj, zavihanih rokavov in odprtih vrat.

Zgodba se s tem ne konča. Svetloba hoče živeti. Naj vzgib in trenutni navdih, ki sta dvignila na noge celo Slovenijo, postaneta drža; nekaj, kar traja, nas vodi in nosi – ne dajmo se premotiti, ne prestrašimo se vojn, krivic in uporov. – Kamen, ki so ga zidarji zavrgli, je namreč postal sklepni kamen; kamen, zaradi katerega obok stoji skupaj. Zaradi tega kamna, ki je Jezus Kristus, lahko ostanemo skupaj in močni. Še posebej v stiski.

PROŠNJE:

Jezus, ti si sklepni kamen naše Cerkve. Nate se obračamo in naslanjamo v veri, da nas krepiš in uslišiš v naših prošnjah:

1. Jezus, prosimo te za tvojo Cerkev. Naj bomo v moči tvojega vstajenja živi kamni tvoje skupnosti in pričevalci upanja za vse, ki so v temi.
2. Prosimo te za vse, ki živijo v bedi. Naj jih dosežejo oko, srce in roka tistih, ki imamo dovolj.
3. Izročamo ti vse prostovoljce Karitas, ki ogrodju dajejo dušo. Poskrbi za to, kar potrebujejo, da bodo vztrajali v dobrem.
4. Naj voditelji lokalnih skupnosti modro upravljajo s sredstvi v dobrobit vseh prebivalcev.
5. Jezus, ozri se na tiste, ki so umrli v obupu. Vzemi jih k sebi in jih napolni z večnim upanjem.

Sreda, 27. 11. 2024

*Aleluja. Bodi zvest do smrti, govori Gospod, in dal ti bom venec življenja.
Aleluja.*

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 21,12-19)

»Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: po vas bodo stegnili roke in vas preganjali, izročali v shodnice in ječe ter vlačili pred kralje in poglavarje zaradi mojega imena. Zgodilo pa se vam bo to v pričevanje. Vtisnite si torej v srce, da ne boste naprej premišljevali, kako bi se zagovarjali. Jaz vam bom dal zgovornost in modrost, ki ji ne bodo mogli nasprotovati ali ji ugovarjati vsi vaši nasprotniki.

Izdajali vas bodo celo starši in bratje in sorodniki in prijatelji in nekatere izmed vas bodo izročili v smrt; vsi vas bodo sovražili zaradi mojega imena, a še las z glave se vam ne bo izgubil. S svojo stanovitnostjo si boste pridobili svoje življenje.«

Kolikokrat moramo skozi ogenj – zaradi krivičnih obtožb, uničujočih besed, neznosnih pritiskov. Ni treba veliko, da se spustimo na isti nivo. Poti do srca se zabrišejo, načnejo nas jeza, zamera ali pa žalost. – Nas vsaj Bog lahko najde tam, v plamenih? Obstaja pesem, ki jo je pastor don Moen napisal, ko je v prometni nesreči umrl njegov nečak. V lastni bolečini in bolečini družine je nastalo besedilo: »God will make a way« – Bog bo naredil pot tam, kjer je ni.

Jezusova obljuba je jasna: *»Ne tuhtajte ... Jaz vam bom dal zgovornost, modrost ...«* Ko ne boste vedeli, kako ravnati, kako pomagati, kaj je modro storiti ... – bo On poskrbel. Še na lase misli. Koliko bolj poskrbi za srce. Za prave odločitve, ki jih marsikdaj dosežemo ravno takrat, ko se odpravimo na pot k drugemu srcu. Ko smo na tej poti potrpežljivi, čeprav smo bili že nekajkrat na tem, da vse skupaj »nekam pošljemo«. Ko preprosto iščemo dobro in vztrajamo v dobrem. V tem je življenje. To je ljubezen.

PROŠNJE:

Dobri Bog, tvoja stanovitna ljubezen nas podpira v dobrem. Po svoji obljubi nam daj zgovornost in modrost, tudi ko te prosimo:

1. Za papeža, škofe in duhovnike, da bi bili skupaj z verniki tisti, ki ustvarjajo poti in mostove med različnimi narodi in kulturami.
2. Za vse dobrotnike Karitas, naj njihova velikodušnost obrodi bogat sad v njihovem življenju.
3. Za mlade, ki jih kličeš v posvečeno življenje; naj se ti popolnoma predajo in zaupajo, da jim boš ti dal vse potrebne darove za služenje.
4. Za žrtve vsakovrstnih zlorab; naj se zloraba razkrije in naj prejmejo moč, da se zlorabi postavijo po robu.
5. Za vse naše drage, ki so v tem letu umrli; očisti jih s svojim usmiljenjem in jih sprejmi v svoj večni objem.

Četrtek, 28. 11. 2024

Aleluja. Čujte in bodite pripravljeni, ker ne veste, katero uro pride Sin človekov. Aleluja.

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 21,20-28)

»Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kadar boste videli, da vojske oblegajo Jeruzalem, véдите, da je blizu njegovo razdejanje. Takrat naj bežijo v hribe, kateri so v Judeji; kateri so v mestu, naj gredo ven, in kateri so na deželi, naj ne hodijo noter; to so namreč dnevi maščevanja, da se dopolni vse, kar je pisano.

Gorjé pa nosečim in doječim v tistih dneh! Velika stiska bo v deželi in srd nad tem ljudstvom; padali bodo pod mečem in v sužnost jih bodo vlačili med vse narode in Jeruzalem bodo teptali neverniki, dokler se ne dopolnijo časi poganov.

Znamenja bodo na soncu in luni in zvezdah in na zemlji bo med narodi stiska in zmeda zaradi bučanja morja in valov. Ljudje bodo koprnili od strahu in pričakovanja tega, kar pride nad ves svet; zakaj nebeške sile se bodo majale.

Takrat bodo videli Sina človekovega priti na oblaku z veliko močjo in slavo. Ko se bo pa to začelo goditi, se ozrite kvišku in dvignite glave: vaše odrešenje se približuje.«

V zraku je vonj po trpljenju. Jezus se že pripravlja na križanje, ko riše to temno obzorje zgodovine. Zdi se, kot da učencem govori danes. Koliko ljudi je moralo v zadnjih letih zaradi vojne zapustiti svoje domove? Koliko samo danes? Koliko se jih je moralo odpraviti k srcem ljudi, da so jim ponudili prostor ali jih sprejeli v službo? Koliko jih v srcih in telesih – čeprav so morda na varnem – nosi spomine na rane, smrt, na grozo in strah zase, za svoje? Se ob tem še zganem? Se zavedam, da se iskre vojne ugašajo tudi na meni? Ja, da bi se to gorje končalo. A kdaj? Ne morem zakriti oči in čakati, da mine. Ker najbrž ne bo. – V to stvarnost Sin človekov vstopa z močjo. V negotovost, v čase poganov. Pravi, naj se vzravnamo, naj dvignemo glave. Odrešenje prihaja za nas – in za pogane. Bomo našli pot do njihovih src?

PROŠNJE:

Jezus, ti si knez miru. Naj po tvojem delovanju v nas zaživi tvoj mir. Zato se obračamo k tebi in te prosimo:

1. Naj bodo mala občestva v tvoji Cerkvi prostori miru in odpuščanja.
2. Navdihuj in vodi sodelavce župnijskih Karitas, da bodo krepili mrežo lokalnega sodelovanja in pogumno premagovali vse odpore in ovire na tej poti.
3. Daj politikom ponižnost, da sprejmejo prizadevanja za mir in naredijo potrebne korake, da ga dosežemo.
4. Za vse žrtve vojne, ozdravi njihove rane in pomagaj, da ne bi ponovno postajali žrtev zaradi krivičnih obsodb in predsodkov.
5. Za vse, ki so umrli zaradi sovraštva, naj v nebesih uživajo vso tvojo ljubezen in naklonjenost vseh svetih.

Petek, 29. 11. 2024

*Aleluja. Ozrite se kvišku in dvignite glave: vaše odrešenje se približuje.
Aleluja.*

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 21,29-33)

»Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem priliko: 'Poglejte smokvino drevo in vsa drevesa! Kadar začne že odganjati, veste, da je blizu poletje. Tako tudi vi, kadar boste videli, da se to godi, védite, da je Božje kraljestvo blizu. Resnično, povem vam: Ta rod ne bo prešel, dokler se vse ne zgodi. Nebo in zemlja bosta prešla, moje besede pa ne bodo prešle.'«

Naj se učimo od smokvinega drevesa, pravi Jezus, ki si ga rad izposodi, da bi ga učenci boljše razumeli. Prerok Ozej Izraelove očete primerja s prvimi sadovi na mladi smokvi. Figa, ki se suši, od vinogradnika dobi še eno priložnost: »Pusti jo še letos – ne posekaj je še«. Zahej spleza na smokvo, da bi videl Jezusa. Pa kako je bil Jezus nejevoljen, ko na smokvi ni našel sadov. Koliko zgodb in izkušenj!

Zdi se, da nam Jezus v tem tednu govori o prihodnosti. A je v resnici evangelistu pomembna sedanost. Zgodbe, izkušnje našega časa; tudi vseh tistih, ki se obračajo na Karitas – so težke, globoke, na prvi pogled brezizhodne, pa tudi upanja polne. Na kaj se lahko naslonijo ti ljudje? Kaj je še trdno? Beseda, zagotovilo, obljuba, ki postane dejanje. Ne, ni vseeno, kaj rečem, kako rečem; čeprav je včasih težko. Zato – naj raste Božja beseda v nas. Ta, ki ostane, ta, ki drži. Ta, ki nam daje oporo in ki nas vodi na naši poti do utrujenih, lačnih, preizkušanih src.

PROŠNJE:

Gospod, tvoja beseda je večna; je živa, dejavna in trdna. V nas krepi vero, zato se z odprtimi srci obračamo k tebi:

1. Daj vsem oznanjevalcem evangelija moč in modrost Svetega Duha, da bodo vztrajno prižigali ogenj resnice in v temo prinašali upanje.
2. Ozdravi vse, ki so ranjeni zaradi krivičnih, zlobnih, trdih besed.
3. Prosimo te za družine, naj bodo prostor učenja kakovostne komunikacije.
4. Pomagaj vsem, ki na Karitas odgovarjajo na potrebe ubogih, da bodo z načinom, na katerega se odzivajo, oznanjali Božje kraljestvo.
5. Izročamo ti vse, ki so umrli brez slovesa, naj najdejo svoj mir pri tebi; svojcem pa nakloni milost globoke tolažbe in sprave.

Sobota, 30. 11. 2024

*Aleluja. Hodíta za menoj, govori Gospod, in narédil vaju bom za ribiča ljudi.
Aleluja.*

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 4,18-22)

»Ko je Jezus hodil ob Galilejskem morju, je zagledal dva brata, Simona, z imenom Peter, in njegovega brata Andreja, ko sta mrežo metala v morje; bila sta namreč ribiča. Reče jima: 'Hodita za menoj in napravil vaju bom za ribiča ljudi.' Takoj sta popustila mreže in šla za njim. Ko je od tam šel dalje, je videl druga dva brata: Jakoba, Zebedejevega sina, in njegovega brata Janeza, ko sta z očetom Zebedejem v čolnu popravljala mreže, in ju je poklical. Ta dva sta takoj zapustila čoln in očeta ter šla za njim.«

Jezus hoče priti do srca. Vedno znova tvega. Danes nagovori Simona in njegovega brata Andreja. Sredi dela. Osebno in neposredno. Brez obrazcev in protokolov. Ob tolikih »če«-jih in pomislekih on misli resno: »Ti hodi za menoj. – Ti bodi moje roke in noge. Ti bodi moj glas. Ti pokaži, da je še upanje.« – Oglasi se strah, da bomo izgubili svobodo in čas in energijo: »Edino, kar znam, je to, da vržem trnek ali mrežo. Edino, kar zmorem, da grem v službo in poskrbim za svojo družino. Več od tega ne gre.«

Jezus je ribič, ki lovi ljudi. Da jih potegne iz smrti. Iz odvisnosti. Iz žalosti in strahov. Iz nezdravih odnosov. Iz revščine. Iz nezaupanja. Pa ne samo drugih – lovi tudi nas, da nas vrne v življenje. Da bi živeli kakor sinovi in hčere. Kot otroci luči. Kot bratje in sestre. – Ne moremo več reči, da nam je vseeno in da ne zmoremo. Če računamo nanj, gre. On najde pot in nas vzame s seboj.

PROŠNJE:

Jezus, ti nas kličeš za svoje učence. Učiš nas moliti, zato tudi danes v predanosti tebi izrekamo svoje prošnje:

1. Prosimo te za svetega očeta Frančiška in za vse duhovnike, da ostanejo zvesti tebi, tvojemu klicu in svoji odločitvi.
2. Pomagaj nam, da prepoznamo svojo odgovornost za oblikovanje bolj sočutne družbe.
3. V moči tvoje ljubezni nas poveži z vsemi ljudmi dobre volje, da bomo skupaj našli poti do src vseh ubogih, zapostavljenih in nemočnih.
4. Prosimo te za vse, ki iščejo pomoč na Karitas; naj jih ujame mreža tvoje konkretne ljubezni in jim pomaga, da pridejo k luči in postanejo luč.
5. Za vse, ki so umrli osamljeni, v trpljenju in bolečini; nagradi njihovo stisko s svojo večno bližino in nežnostjo.

s. Jana Rovtar

Nedelja Karitas, 1. 12. 2024

UVOD V SVETO MAŠO

Na prvo adventno nedeljo in nedeljo Karitas začenjamo spokorni adventni čas priprave in pričakovanja prihoda našega Odrešenika. Ta čas do božiča nam je znova in znova podarjen, da Gospodu pripravljamo poti do svojih src – da najprej sami sebi omogočimo, da ga lahko slišimo, ko trka na naša vrata; da mu odpremo in mu prisluhnemo; da mu dovolimo, da ostaja pri nas.

Ko Gospod najde pot do naših src, tudi mi lažje najdemo poti do src naših bližnjih – do družinskih članov, znancev, sodelavcev; zlasti pa do tistih, ki potrebujejo našo pomoč in človeško bližino – do ljudi, ki so v materialnih in čustvenih stiskah, ki so bolni, osamljeni, odrinjeni, ki so tujci med nami. Nekaj Božjega je v dejavni ljubezni do ubogih.

Da bo Božja beseda in vse, kar nam želi Gospod pri tej sveti daritvi podariti, v nas lahko rodovitno, najprej pogledjmo v svoja srca, spoznajmo in priznajmo pred Gospodom svojo majhnost in ga prosimo odpuščanja za svoje grehe.

PROŠNJE:

Bratje in sestre, obrnimo se na nebeškega Očeta in mu izročimo naše skupne prošnje.

1. Prosimo te za našo župnijsko skupnost in za naše pastirje, da bi v tem adventnem času poglobili odnos s teboj.
2. Gospod, pomagaj zakoncem in družinam, da bodo živeli v medsebojnem spoštovanju.
3. Pomagaj nam, da se bomo v svojem življenju znali prav odločati.
4. Za vse, ki doživljajo stiske, izgube, bolezni, preizkušnje – Gospod, pomagaj jim tudi po naših rokah.
5. Gospod, podeli svoj mir in pokoj vsem rajnim, ki so v življenju pogrešali človeško bližino.

Nebeški Oče, vse to te prosimo po Kristusu, našem Gospodu.

UVOD V OČENAŠ

Pot do srca drugega iščemo, če nam je mar zanj, če ga želimo doseči. V zavesti, da smo posebej povezani kot otroci istega nebeškega Očeta, skupaj molimo Gospodovo molitev.

UVOD V POZDRAV MIRU

Kot bratje in sestre smo podarjeni drug drugemu, da se more Kristus po nas približati in dotakniti vseh, s katerimi se srečujemo. On je temelj našega upanja in izvir miru. Podelimo si ga med seboj.

ZAHVALA PO OBHAJILU

Hvala, Gospod, da se ne naveličaš prihajati k nam.

Hvala za tvojo navzočnost.

Hvala za čas, ki nam ga daješ tu na Zemlji, da zorimo za srečanje s teboj.

Hvala za vso dobroto, ki smo je deležni po različnih ljudeh – hvala za vse, ki pustijo, da v njih deluješ ti.

Hvala, da si potrpežljiv in usmiljen v svoji ljubezni do nas.

Hvala, da nas iščeš – znova in znova.

s. Zala Vrabec

NAGOVOR 1

Dragi bratje in sestre!

Današnja Božja beseda je simpatično povezana z geslom tedna Karitas, ki se glasi: »*Poti do srca*«.

Vsi vemo, da skozi življenje vodi zelo veliko poti.

Lahko bi rekli, da obstajajo Božje poti in druge, ki niso ravno Božje.

Jezus danes med potmi, ki niso Božje, omenja razuzdanost, pijanost in življenjske skrbi.

Razuzdanost je to, da delaš, kar se ti zahoče.

Pijanost nikakor ne pomeni samo pitja alkohola, ampak sem spada zatekanje k različnim omamam, kot so: »brskanje« po telefonu, »visenje« na spletu, prenajedanje, deloholizem in tako naprej.

Z življenjskimi skrbmi pa Jezus misli trenutke, ko se ljudje dostikrat pretirano obremenjujemo v smislu: »Kaj bo, če se bo zgodilo to in to!«. Pod življenjske skrbi spada tudi samopomilovanje, ko se prepričujemo: »Tole mi pa zagotovo ne bo uspelo!«

Na srečo niso omenjene le te poti.

V današnji Božji besedi so v Knjigi psalmov omenjene tudi Božje poti.

Tam je zapisano, da se, kadar hodimo po Božjih poteh, držimo iskrenosti, dobrote in zvestobe.

Iskrenost: Iskrenost ni lahka stvar. Že do sebe dostikrat nismo iskreni, kaj šele do drugih. Če dobro pomislimo, tudi nam ni vedno všeč, če nam kdo iskreno pove, da se mu neko naše dejanje ne zdi v redu. Toda edino tako, da nam nekdo iskreno in dobrohotno pove, kaj bi lahko delali drugače, in nas opozori na naše napake, nam pomaga, da se lahko spremenimo na bolje.

Neki fant je pripovedoval, kako je pripravljaj zagovor diplomske naloge. Da bi se na zagovor kar najbolje pripravil, je prosil prijatelja, naj predhodno prisluhne njegovemu zagovoru. Prijatelj je prišel in mu prisluhnil. Ko je fant končal s svojim zagovorom, je mislil, da ga bo prijatelj pohvalil. Pa ga ni. Kar dobro ga je skritiziral! Izpostavil je nekaj stvari, ki niso bile dobre. Seveda je bilo fantovo prvo čustvo užaljenost. Toda ko se je malo ohladil, je naredil, kot mu je prijatelj svetoval. Prvotni zagovor je precej predelal in spremenil. Mislim, da ni treba posebej poudariti, da je bil njegov pravi zagovor pred komisijo odlično in samozavestno izpeljan.

Dobrota: Ljudje smo po srcu dobri. Toda vedno znova se moramo truditi, da dobri tudi ostajamo. Vsi se namreč kdaj pa kdaj srečamo z ljudmi, ki na dobroto ne odgovorijo z dobroto. Celó mislijo, da jim določena stvar kar pripada! Apostol Pavel je najverjetneje iz istega razloga kristjane v Tesaloniki v enem od svojih pisem vzpodbujal takole: »Vas pa naj Gospod Bog obogati in napolni z ljubeznijo drug do drugega in do vseh, prav kakor jo čutimo mi do vas, da bi tako utrdil vaša srca.«

Zvestoba: Zvestoba je čudovita stvar. Najbolj polno živimo, ko smo zvesti sebi, svojim najbližjim in Bogu. Sebi smo zvesti, ko si upamo slediti notranjemu glasu. Najbližjim smo zvesti, ko smo jim v oporo takrat, ko nas najbolj potrebujejo. Bogu pa ostajamo zvesti, kadar z njim iskreno delimo svoje veselje, svoje načrte, svojo žalost in skrbi.

V današnjem evangeliju Jezus pravi, da bodo prišli časi, ko bodo »ljudje ginili od strahu in pričakovanja tega, kar bo prišlo nad ves svet, kajti nebeške sile se bodo majale.«

Ta napoved nas lahko iskreno skrbi. Toda upam si reči, da bodo tisti ljudje, ki ne hodijo po poteh razuzdanosti, pijanosti in pretiranih življenjskih skrbi, ampak raje ubirajo poti iskrenosti, dobrote in zvestobe, tudi te čase preživeli drugače: z več upanja, optimizma in Božje svetlobe v svojih srcih. Amen.

Marko Čižman, predsednik Škofijske karitas Ljubljana

NAGOVOR 2

V evangeliju 1. adventne nedelje (1. decembra 2024) najdemo zastrašujoče besede: »Ljudje bodo ginili od strahu in pričakovanja tega, kar bo prišlo nad ves svet, kajti nebeške sile se bodo majale.« Toda osrednje sporočilo odlomka lahko odkrijemo na drugem mestu. Če nekateri v njem opazijo napovedi, ki vzbujajo grozo, drugi v njem najdemo vir neusahljivega zaupanja in notranjega miru: »Ko se bo to dogajalo, se vzravajte, dvignite glave, vaše odrešenje se približuje.«

Kristjani smo poklicani, da v Cerkvi živimo to upanje in zaupanje, da iz ranjenosti, razočaranj, prizadetosti in nemoči raste in se razcveta dišeči vonj Kristusovih ran. Do zarje velikonočnega jutra smo na poti, ki jo začnemo v adventnem času. Darujoča se ljubezen – karitas nas uči pristopiti k ljudem in lajšati stisko tistih, ki so ranjeni, razočarani in prizadeti, da v njihovih življenjih znova prižgemo plamen upanja, ki se bo kot na adventnem vencu v vsej polnosti razsvetlil z rojstvom Odrešenika. Med seboj nas povezujejo vezi življenja, da se učimo drug od drugega, da gradimo mostove z vsemi ljudmi, da si razsvetlimo razum, da ogrejemo srca drug drugega, da okrepimo roke. Na mnogo načinov bi lahko Bog izbral poti do srca ljudi, pa se je odločil za pot največje preprostosti, ponižnosti in usmiljenja do človeka. Želel je vključiti naša srca, da bi po naših dobrih delih in načinu življenja »prinašali Boga« v ta svet ter oznanjali prihod Božjega kraljestva med nas.

Čas duhovne in bogoslužne priprave na božič začnemo s praznovanjem prve adventne nedelje. To je tudi nedelja Karitas, ki nam prinaša priložnost, da se čutimo nagovorjeni k dejavni ljubezni do bližnjega. Solidarnost s preizkušanimi in pomoči potrebnimi je gradnja tistega občestva, o katerem nas poučuje evangelij, k njej pa nas kot k temelju krščanskih vrednot vodi tudi bogoslužni koledar. Evangeljski odlomek (Lk 21,25-28.34-36) nas seznanja z znamenji ob koncu časov in poziva k budnosti. Ta besedila nimajo nobenega namena strašiti, temveč nas spodbujajo k pripravi srca in duha na Kristusov prihod.

Latinska beseda *adventus* pomeni prihod. Poznamo dva Gospodova prihoda. Gospod je prvokrat prišel na svet kot človek, rojen iz Device Marije, njegov drugi prihod pa pričakujemo na sodni dan. Kristjani verujemo v Gospodovo nevidno prihajanje v srca ljudi po delovanju Svetega Duha oziroma v skrivnostno Božjo navzočnost. Njeno razpoznavno znamenje pa je ravno ljubezen do bližnjih, ki odseva v konkretnih dejanjih dobrote, sočutja in empatije. Naj ogreva in razsvetljuje naša srca evangeljski vir svetlobe, toplote in ljubezni. Na milijone prižganih svetil veselega decembra po naših mestih in trgih ne more nadomestiti te svetlobe, ki sije v srcih ljudi ob dobro storjenem dobrem delu.

Rok Metličar, predsednik Škofijske karitas Celje

Iznajdljiva ljubezen je pod do srca drugega

Pesem: **Povsod Boga** – 1. kitica (HG 112) ali taizejski spev **Laudate omnes gentes / Hvalite vsi rodovi**

Povsod Boga, ljubljena Mati, mi hočemo povsod Boga:

Naj vlada Bog, Kralj naš oče, Gospod je zemlje in neba.

Svoj blagoslov, Marija, pošlji iz rajskih dalj.

Povsod Boga, on je naš Oče, povsod Boga, on je naš Kralj.

Voditelj: *V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.*

Vsi: *Amen.*

Voditelj: *Gospod Jezus, zbrani smo v tvojem imenu kot tvoji bratje in sestre. Želimo ti podariti ta čas molitve, vse svoje sposobnosti telesa in duše usmeriti v slavo tvojega veličastva in v blagor vseh ljudi, ki si jih ti odrešil s svojim trpljenjem, smrtjo in vstajenjem. Izpovedujemo vero v tvoje božanstvo in tvojo ljubečo previdnost, s katero vodiš naše življenje. Verujemo, da imaš načrt prihodnosti za nas in ves svet, saj nas vse hočeš zbrati v svoje kraljestvo, kjer ne bo več prostora za greh in smrt. Hvalimo te. Slavimo te. Ljubimo te. Verujemo vate. Amen.*

(Sledi nekaj trenutkov tišine.)

Uvodna molitev: **MOLITEV PREPUŠČANJA** (Mali Jezusov brat Charles de Foucauld)

Vsi:

Moj Oče,

tebi se prepuščam, stori z menoj, kar hočeš.

Zahvalim se ti za vse, karkoli boš storil z menoj, na vse sem pripravljen, vse sprejmem;

Da bi se le tvoja volja vršila v meni in v vseh tvojih stvareh.

Ničesar drugega si ne želim, moj Bog.

Svojo dušo polagam v tvoje roke. Moj Bog, z vso ljubeznijo svojega srca ti jo dajem, ker te ljubim in čutim potrebo, da se ti darujem, da se ti brez meja prepustim, z neskončnim zaupanjem, ker si ti moj Oče.

Trenutki z Božjo besedo

Sveti Duh, ti si navdihnil pisce Svetega pisma, da so nam njihove besede kažipot k tebi. Pokaži nam moč teh besed, ki jim bomo prisluhnili in o njih premišljevali.

Bog je ljubezen (1 Jn 4, 7-12)

»Ljubi, ljubimo se med seboj, ker je ljubezen od Boga in ker je vsak, ki ljubi, iz Boga rojen in Boga pozna. Kdor ne ljubi, Boga ni spoznal, kajti Bog je ljubezen. Božja ljubezen do nas pa se je razodela v tem, da je Bog poslal v svet svojega edinorojenega Sina, da bi živeli po njem. Ljubezen je v tem – ne v tem, da bi bili mi vzljubili Boga. On nas je vzljubil in poslal svojega Sina v spravno daritev za naše grehe. Ljubi, če nas je Bog tako vzljubil, smo se tudi mi dolžni ljubiti med seboj. Boga ni nikoli nihče videl. Če se med seboj ljubimo, ostaja Bog v nas in je njegova ljubezen v nas postala popolna.«

Kratek osebni premislek:

- Kdaj in kako sem v zadnjih dneh izkusil ljubezen?
- Kdaj in kako sem v zadnjih dneh ljubezen izkazal sočloveku?
- K čemu me te besede evangelista Janeza usmerjajo v mojem življenju?

Molimo skupaj za vse potrebe naše domovine in sveta

Voditelj: *Molimo zdaj za vse, ki še vedno nimajo svojega doma zaradi poplav, za vse begunce, brezdomce in razseljene zaradi vojn in preganjanja.*

Oče naš ..., Zdrava Marija ... Sveta Marija ..., Slava Očetu ...

Voditelj: *Molimo za vse, ki so neposredno odgovorni za dobro izvedbo poplavlne obnove, da bodo to delali učinkovito in z mislijo na dobro prizadetih.*

Oče naš ..., Zdrava Marija ... Sveta Marija ..., Slava Očetu ...

Voditelj: *Molimo za tiste, ki pomagajo drugim v njihovih težavah. To so prostovoljci, socialni delavci, zdravniki, policisti in gasilci. Izročamo ti njihove napore in veselja, iznajdljivo ljubezen in razočaranja, telesno utrujenost in naveličanost.*

Oče naš ..., Zdrava Marija ... Sveta Marija ..., Slava Očetu ...

Voditelj: *Molimo za bolniške negovalke in socialne oskrbovalce. Za vse, ki prostovoljno negujejo starejše in bolne na svojih domovih. Da bi bolj cenili njihovo delo in skrb.*

Oče naš ..., Zdrava Marija ... Sveta Marija ..., Slava Očetu ...

Voditelj: *Molimo za vdove in vdovce, ki so ostali sami, da bi v Bogu našli popolno tolažbo in novo upanje.*

Oče naš ..., Zdrava Marija ... Sveta Marija ..., Slava Očetu ...

Voditelj: *Molimo za vse, ki so neposredno odgovorni za dobro izvedbo poplavlne obnove, da bodo to delali učinkovito in z mislijo na dobro prizadetih.*

Oče naš ..., Zdrava Marija ... Sveta Marija ..., Slava Očetu ...

Voditelj: *Molimo za mir na svetu in za tiste voditelje držav, ki so najbolj odgovorni za politične odločitve v prid sprave in pogajanju. Molimo za spreobrnjenje najtrdovratnejših grešnikov.*

Oče naš ..., Zdrava Marija ... Sveta Marija ..., Slava Očetu ...

Rožni venec Božjega usmiljenja

Oče naš ..., Zdrava Marija ... Sveta Marija ... Slava Očetu ...

Verujem v Boga Očeta vseмогоčnega ...

Večni Oče, darujem ti telo in kri, dušo in božanstvo tvojega preljubega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa, v spravo za naše grehe in za grehe vsega sveta.

Po njegovem prebridkem trpljenju – usmili se nas in vsega sveta. (10x)

Na koncu zadnje desetke: *Sveti Bog, sveti Močni, sveti Nesmrtni – usmili se nas in vsega sveta. (3x)*

Molitev optinskih starcev

Gospod, daj mi, da z mirom v duši sprejemem vse, kar mi bo prinesel današnji dan. Pomagaj mi, da se povsem predam tvoji sveti volji. Vsak trenutek tega dneva me poučuj in mi pomagaj. Kakršnekoli novice in vesti bom dobila v tem dnevu, nauči me, da jih sprejemem z mirom v duši in s trdnim prepričanjem, da je v vsem tvoja volja. Vodi moje misli in čustva v vseh besedah in dejanjih. V tem, kar se bo morda nepredvidljivega zgodilo, naj ne pozabim, da vse prihaja od tebe. Uči me, da bom pravilno in razumno gradil odnose z vsemi člani moje družine in z drugimi ljudmi, da ne bom nikogar vznemiril ali užalostil. Gospod, daj mi moč, da prenesem napor današnjega dne, da verujem, da trpim, da odpuščam in ljubim. Amen.

Molimo:

Dobri Oče, hvala ti, ker si z nami in slišiš naše prošnje. Bodi pri nas in nas vedno obsipaj s svojo dobroto. Ti si naš stvarnik in vodnik, obnavljaj in ohranjaj v nas svoje življenje. Po našem Gospodu Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj v občestvu Svetega Duha živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Sklepna pesem: **Marija, pomagaj nam sleherni čas**

s. Meta Potočnik OSU

GRADIVO ZA OBLIKOVANJE SREČANJA ZA ODRASLE PRISLUHNITI SOČLOVEKU

Uvod:

Osnovna pot od mojega srca k tvojemu srcu je ljubezen, ki pa ni le občutek navezanosti; ne smemo je razumeti zgolj kot človeško čustvovanje. Ljubezen je, kot jo imenuje Sveti Šarbel, Žareča Luč – Bog, ki je stvarnost, življenje, Stvarnik, ki daje življenje. Človek se lahko uresniči le skozi ljubezen. Dejavnost ljubezen najprej vključuje naše sočutje ter odprtost do bližnjega in do konkretnih razmer v družbi. Z dejanji srca se med nami ustvarjajo vezi, odnosi in tudi skupnost oziroma občestvo. Tako soustvarjamo občutek uglašenosti, občutek bolečine pa je manjši.

Srce je po hebrejskem načinu razmišljanja bistvo osebe. Že npr. izhod iz Egipta lahko razumemo tudi kot spreobrnjenje srca, kot iskanje rešitev iz svojih ujetosti v greh in nespametnih potez. Na nek način smo Mojzesi vsi Kristjani; še posebno pa Karitasovi prostovoljci in sodelavci, da vodimo in pomagamo na poti iz naših ujetosti v lastne potrebe in razvade v obljubljeni deželo, deželo svobode in upanja.

Voditelj srečanja povabi udeležence v krog; lahko tudi sedijo. Kratko jim pojasni, da bo nekemu izmed njih vrgel klobčič volne, prvi del volnene niti pa obdržal v svojih rokah. Potem naj vsak naslednji spet nekemu vrže klobčič, tako da bodo vsi na vrsti. Ob tem ko bo vrgel klobčič, bo vsak povedal tudi svoje ime in eno besedo, ki je mišljena kot zahvala (npr. molitev, veselje, družina, otrok ...), ter bo nato klobčič volne vrgel naslednjemu. Voditelj takoj na začetku ne razlaga poteka predstavitve v celoti, temveč šele na koncu, ko se predstavi zadnji. Voditelj šele takrat pojasni, da si je moral vsak zapomniti, od koga je klobčič prejel (si zapomniti njegovo ime) in katero besedo je tisti izrekel. Tako bo nit prepletene volne med udeleženci vsak vrgel nazaj prejšnjemu, da bodo tako uspešno razvozlati krog. Na koncu voditelj povabi udeležence, da tudi vstanejo, da bodo lažje razvozlati klobčič, če ne gre tekoče in če so že vsi zavozlati.

V tkanju povezav smo morda pozabili, od koga smo povezavo dobili. Lahko se zgodi, da ne vemo, od kod smo prišli in kam gremo. V občestvu ali skupini, ki je povezana, si lahko pomagamo. V fazi, ko krog ni bil razdružljiv, si je nekdo v skupini morda zapomnil ime ali besedo, ki si je drugi ni, in s tem pripomogel, da se je krog uspešno razvozlal. Ali pa smo morda našli kakšno drugo rešitev, da smo krog razvozlati in s katero smo se vsi strinjali.

Voditelj udeležence povabi k razmisleku, kako v tednu Karitas lahko drug drugega bolj slišimo in se zahvaljujemo za vse stvari, ki nam jih daje Bog. V zahvaljevanju se odpovedujem svojim lastnim poskusom reševanja in zaupam Bogu, da ima zame in za sogovornika načrt in da vse nadaljnje ravnanje izhaja le iz dobrega.

Voditelj povabi k razmisleku o tem, koliko drug drugega poslušamo in resnično slišimo oziroma kaj v resnici slišimo. Poslušanje je temelj dobre komunikacije v vsakodnevnem življenju nasploh. Kljub temu, da se na prvi mah zdi poslušanje enostavno in samoumevno, kaj kmalu ugotovimo, da če imamo nalogo, da moramo ponoviti besede sogovornika, naletimo na težavo; da težko ponovimo, kaj smo slišali, ali da težko izluščimo bistvo slišanege.

Ameriški psihiater Scott Peck v zvezi s poslušanjem opredeljuje pet različnih možnosti poslušanja, in sicer: neposlušanje, navidezno poslušanje, selektivno poslušanje (slišimo le izbrano), pozorno poslušanje in empatično poslušanje. Večino časa v življenju uporabljamo prve tri, za učinkovito komuniciranje pa sta potrebni zadnji dve – pozorno in empatično poslušanje. Tega se lahko naučimo s povzemanjem misli in čustev drugega in tako preverimo, ali smo ga res razumeli prav. S tem mu damo tudi občutek, da je slišan in razumljen. Sam pa nas lahko tudi popravi, če je bil slišan in razumljen narobe.

Ključno pri dobrem razumevanju in poti do srca je, da smo slišani in razumljeni. V pogovoru in iskanju poti do srca omogočimo sogovorniku, da tudi sam sliši, kaj je povedal, in s tem, ozavešči, kaj je hotel v resnici povedati.

Aktivnost za udeležence:

Udeleženci naj zapišejo pet stvari, ki so jih v tem tednu od koga prejeli, in pet stvari, ki so jih dali naprej. Ne gre samo za materialne stvari, lahko gre za dejanja, besede, misli ...

Nekaj primerov:

- Od nekoga sem prejel čokolado / nekemu sem podaril čokolado.
- Od nekoga sem prejel lep sms ali elektronsko sporočilo / nekemu sem poslal elektronsko sporočilo ali sms.
- Nekdo me je objel / nekoga sem objel.

Udeleženci po želji lahko zapisano podelijo med seboj, lahko pa to ostane le pri njih.

Voditelj povabi udeležence, da na pripravljen velik plakat napišejo, kako in na kakšne načine v svoji župniji ali župnijski karitas najdejo ljudi v stiski, kdo so za njih ljudje v stiski, kakšna je njihova pot do njih.

Na kakšen način že pomagajo in so v kontaktu s temi ljudmi?

Pomembno pa je pogledati, kaj lahko za njih še naredijo (npr. srečanja, delavnice za druženje ob kavi ipd.), na kakšen način lahko še pridejo do njih, česa še niso poskusili ... Oblikujejo ideje glede na realne zmožnosti in sposobnosti.

Na tak način oblikujemo ideje in jih tudi zapišemo.

S srečanjem v skupini se v svoji različnosti bogatimo; kot sodelavci Karitas, kot občestvo, župnija, družina. V taki sredini naj bi iskali različne načine in oblike pomoči. Na mestu je, da se vsak od nas vpraša: »Kadar sem v kakršnikoli stiski, ali znam prositi za pomoč? Ali prošnja za pomoč pomeni zame šibkost, padec?« Prošnja za pomoč je znak poguma, in ne šibkosti. Vsak od nas se kdaj znajde v času, ko ne zmore sam naprej in potrebuje sočutje drugega, da si s tem zmanjša bolečino in išče rešitve iz svoje težke situacije ali stanja.

Poleg razdeljevanja materialnih sredstev in finančne pomoči sta zdravilna predvsem beseda in odnos. Gradimo z besedo in dejanji iz sebe, skupaj z našim Stvarnikom. Tako gradimo skupnost in občestvo. V svojo sredino bomo tako povabili tudi koga »z obrobja«, ki je bil slišan ter želi pripadati in biti del skupnosti.

Zaključna molitev:

Naj te vodi luč tvoje duše.

Naj luč tvoje duše s skrivno ljubeznijo in toplino tvojega srca blagoslavlja delo, ki ga opravljaš.

Naj v tem, kar počneš, vidiš lepoto lastne duše. Naj svetost tvojega dela zdravi, razsvetljuje in prenavlja tiste, ki delajo s teboj, in tiste, ki vidijo tvoje delo in so ga deležni. Naj te tvoje delo nikoli ne utruja, naj v tebi obudi vrelce svežine, navdiha in navdušenja. Da bi bil prisoten v tem, kar počneš. Da se nikoli ne bi izgubljal v majhnih raztresenostih. Naj ti dan nikoli ne bo v breme. Naj te zora zaloti budnega in pozornega, ko v nov dan stopaš poln sanj, možnosti in obljub. Naj te večer najde blagoslovljenega in izpolnjenega. V noč se potopi blagoslovljen in v varnem zavetju.

Naj te lastna duša miri, tolaži in prenavlja.

(Zaključna molitev je povzeta po keltskem blagoslovu iz članka Janka Bohka Seme, položeno v človeka v reviji Božje okolje.)

Helena Potočnik Okorn

3 PREPROSTI KORAKI, KAKO POSTATI

MIKLAVŽEV ANGELČEK

1.

PRIJAVA

Na naši spletni strani najdeš prijavnico, se prijaviš, izbereš spol in starost otroka.

HITER DOSTOP DO PRIJAVE:

2.

PRIPRAVIŠ DARILO

Oviješ škatlo za čevlje, vanjo daš darilce in napišeš za koga to darilo je.

3.

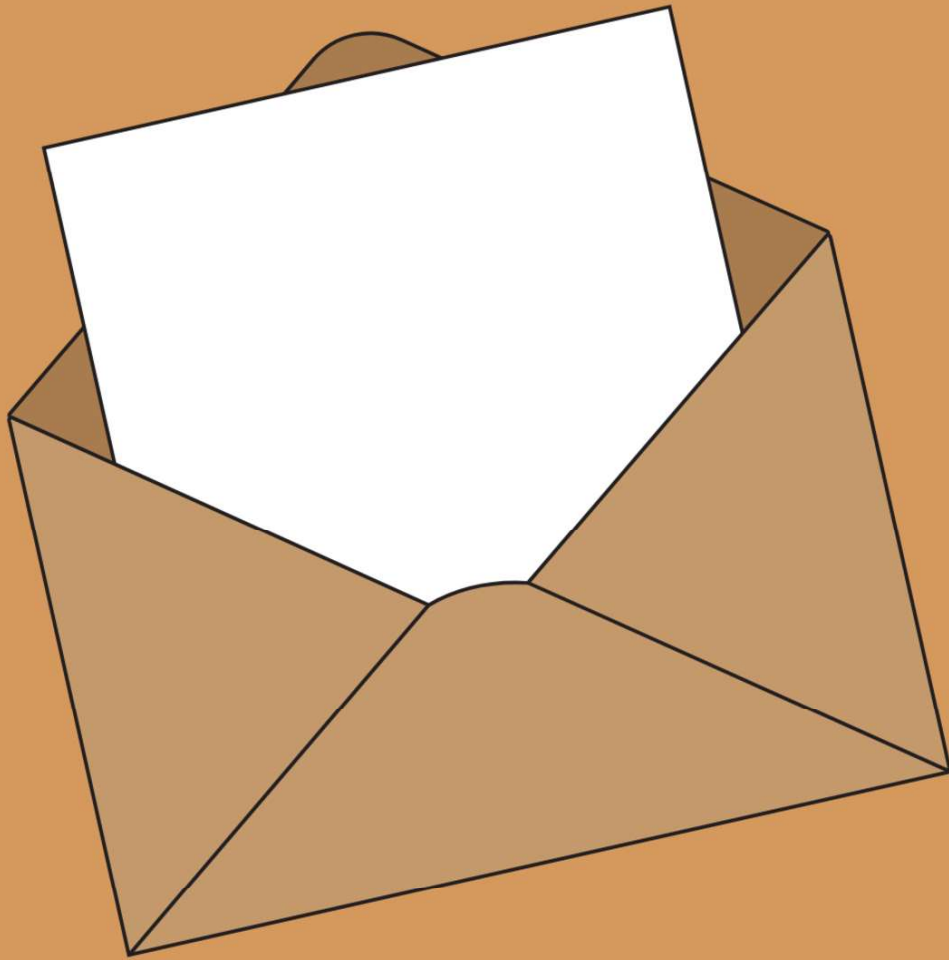
ZBIRNO MESTO

Svoje darilo oddaš na enem izmed 8 zbirnih mest.

PISMO ZA LEPŠI DAN

Napiši pismo starejši osebi in ji polepšaj praznike.

Prijaviš se lahko kot posameznik ali pa se akciji pridružite kot skupina.

PISMA BOMO ZBIRALI DO 1. 12. 2024.

Več informacij in prijave na

pismozalepsidan

KLIC DOBROTE

POTI DO SRCA

34. dobrodelni koncert KLIC DOBROTE

v sredo, 27. novembra 2024, ob 20. uri,

v dvorani Golovec v Celju.

Ob 16.00 bo potekala javna generalka.

Ob glasbeni spremljavi skupine **Diamanti** bodo nastopili **Fehtarji, Uroš in Tjaša Steklasa, Dejan Vunjak, Hamo, IL Divji, Saša Lešnjek, Tadej in Anika Vindiš, Bassless, Domen Kljun, Kikiflay** in **Folklorna skupina Iskraemeco**.

Program bosta povezovala **Jure Sešek** in **Bernarda Žarn**, iz studia v Ljubljani pa bo pozdravljala **Klara Eva Kukovičič**.

Dogodek bo mogoče spremljati tudi v živo na TV SLO 1, Radiu Slovenija in Radiu Ognjišče.

V sredo 27. 11. 2024 lahko dan začnete tudi z **romanjem sodelavcev in prostovoljcev Karitas** na Ponikvi. Ob 11.30 bo molitev in ob 12.00 sveta maša, ki jo bo ob somaševanju vodil predsednik Slovenske karitas msgr. Alojzi Cvikel. Sledilo bo druženje.